

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ:

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ
о пријављеним кандидатима за избор у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:
Одлука 02/04 -3. 75 -64/13, Сенат Универзитета у Бањој Луци, 31. 01. 2013. године

Ужа научна/умјетничка област: Филозофска антропологија

Назив факултета: Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци

Број кандидата који се бирају: (1) један

Број пријављених кандидата: (1) један

Датум и мјесто објављивања конкурса: сриједа, 13. 02. 2013. Бања Лука

Састав комисије:
а) предсједник Др Богољуб Шијаковић, редовни професор
б) члан Др Богомир Ђукић, редовни професор
в) члан Др Миодраг Живановић, редовни професор
г) члан

Пријављени кандидати
1. Проф. др Радивоје Керовић

II. ПОДАЦИ О КАДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци

Име и презиме:	Радивоје Керовић
Датум и мјесто рођења:	31. 03. 1961. Тобут, општина Лопаре
Установе у којима је био запослен:	Богословија Св Саве/Београд, Филозофски факултет у Бањој Луци
Звања/радна мјеста:	<ul style="list-style-type: none"> - професор филозофије и психологије са логиком у Богословији Светог Саве у Београду 1991 – 1999. године - виши асистент 1999 – 2002. године на Филозофском факултету на одсјеку Филозофија и социологија; - доцент 2002 – 2007. године; - ванредни професор 2007 – до данас на истом факултету
Научна/умјетничка област:	Филозофска антропологија
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима: Филозофско друштво Републике Српске, Бања Лука, Српско филозофско друштво, Београд	

б) Биографија, дипломе и звања:

Основне студије	Професор филозофије и социологије
Назив институције:	Филозофски факултет, филозофија и социологија
Мјесто и година завршетка:	Сарајево, 1985. године
Просјечна оцјена:	8, 3
Постдипломске студије:	Магистар филозофских наука
Назив институције:	Филозофски факултет
Мјесто и година завршетка:	Београд, 1997. године
Назив магистарског рада:	<i>Критика филозофске антропологије из перспективе Хајдеггера фундаменталне онтологије</i>
Ужа научна/умјетничка област:	Историја филозофије, Филозофска антропологија
Просјечна оцјена:	9, 3
Докторат:	Доктор филозофских наука
Назив институције:	Филозофски факултет
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2001. године
Назив дисертације:	<i>Становишта и спорови у савременој филозофској антропологији</i>
Ужа научна/умјетничка област:	Филозофска антропологија/Историја филозофије
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, период)	

Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци:

- виши асистент 1999 – 2002. за Историју филозофије
- доцент 2002 – 2007. за Филозофску антропологију
- ванредни професор 2007. – до данас за Филозофску антропологију и Историју филозофије

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 33. или члана 34.)

1. *Фундаментално – онтолошко оспоравање идеје и претензија филозофске антропологије*, Хелиос, бр. 1, Медиа центар Прелом, Бања Лука, 1998, стр. 83 – 101. бод. 6
2. *Филозофско самоодређење филозофске антропологије*, Хелиос, бр. 2 - 3, Медиа центар Прелом, Бања Лука, 1998, стр. 39 – 56. бод. 6
3. *Странпутице Стросовог структуралистичког концепта човјека*, Хелиос, бр. 4, Медиа центар Прелом, Бања Лука, 1999, стр. 90 – 122. бод. 6
4. *Филозофско искуство и битак човјека*, „Зборник друштвено – хуманистичких наука“, бр. 1, Матица српска Републике Српске, Бања Лука, 2001, стр. 23 – 87. бод. 6
5. *Функција филозофског мишљења у технолошкој цивилизацији*, зборник научних радова са скупа „Филозофско – филолошке науке на почетку 21. вијека“, Филозофски факултет, Бања Лука, 2001, стр. 535 – 556. бод. 2
6. *Човјек у средишту*, (књига), Филозофски факултет/Бања Лука – Светови/Нови Сад, 2002, стр. 430. бод. 10
7. *Самопреиспитивање човјека и криза одговорности*, Зборник друштвено – хуманистичких наука, тематски број „Мишљење и изазови времена“, Матица српска Републике Српске, Бања Лука, 2002, стр. 164 – 186. бод. 6
8. *Интеграцијски токови и очување властитости*, зборник радова са научног скупа „Интеграција и традиција“, Институт за филозофију и друштвену теорију, Београд, 2003, стр. 66 – 77. бод. 5
9. *Аспекти универзитетског рада и наше вријеме*, зборник радова са научног скупа „Универзитетска настава на почетку 21. вијека“, Педагошки факултет, Бијељина, 2003, стр. 177 – 205. бод. 2
10. *Друштвене промјене и мишљење*, зборник радова са научног скупа, Књижевна заједница, Крушевац, 2003, стр. 170 – 186. бод. 2
11. *Мишљење и egzистенција*, Филозофски годишњак, бр. 1, Књижевна задруга, Бања Лука, 2003, стр. 371 – 395. бод. 6
12. *Распамећени народ и стратегија опстајања наших квази елита*, зборник радова са научног скупа, Књижевна заједница, Крушевац, 2004, стр. 121 – 138. бод. 2
13. *Путеви филозофије и људско знање*, Филозофски годишњак, бр. 2, Књижевна задруга, Бања Лука, 2004, стр. 21 – 59. бод. 6
14. *Антрополошке основе стила*, Стил, бр. 3, Књижевна задруга/Бања Лука – Међународно удружење Стил/Београд, 2004, стр. 121 – 131. бод. 10
15. *Антрополошке основе личности*, у публикацији „Интеграција и личност“, Институт за филозофију и друштвена истраживања Филозофског факултета у Бањој Луци, Бања Лука, 2005, стр. 357 – 403. бод. 6
16. *Савремени човјек и смисао*, уводни реферат са научног скупа „Човек у (пост)-модерном добу“, Сремски Карловци, Трећи програм, бр. 125 – 126, I / II, 2005, Београд, стр. 9 – 46. бод. 6

17. *Скица развоја руске филозофије*, Трећи програм, бр. 129 – 130, Београд, 2006, стр. 158 – 195. бод. 6
18. *Историја филозофије*, 1 – 2, (књига), Књижевна задруга, Бања Лука, 2006, 1490. бод. 10
19. *Јонасова идеја макроетике за планетарну цивилизацију*, Архе, бр. 5 – 6, Филозофски факултет, Нови Сад, 2006, стр. 271 – 291. бод. 10

Осим ових радова др Радивоје Керовић је у овом изборном периоду био руководиолац научноистраживачког пројекта Филозофског друштва РС који је финансирао Министарство науке и технологије РС „Човјек и технолошка цивилизација“ 2005. године, те научни сарадник на пројектима Зорана Арсовића „Идеја Европе и процес европеизације“ 2006. године и „Интеграција и личност“ 2002. године. бод. 5

У свом научном раду у овом изборном периоду Радивоје Керовић се освједочио и на подручју научне критике и приказивачког рада научне дјелатности. Тако је у овом сегменту активности приказао философске и научне књиге 1. Миодрага Живановића „Слово о носталгији“ приказом *Стратегија борбе – или избјегавања*, 2003, 2. Светомира Бојанина „Морал и ментално здравље“, приказом *Између теорије и праксе*, 2005, 3. Богомира Ђукића „Огледи о умјетности“, приказом *Дух и израз*, 2003, 4. Мирослава Дринића „Криза и крај умјетности“, приказом *Судбина умјетности и људска егзистенција*, 2003, 5. Богомира Ђукића „Људска прашина“, приказом *Стилови живота и карактер народа*, 2003, 6. Светомира Бојанина „Оглед о самосвести“, приказом *Егзистенција и смисао*, 2002, 7. Слободана дивјака „Проблем идентитета“, приказом *Између нормативног и стварног*, 2006. Сви ови прикази су објављени у угледним и познатим српским часописима. бод.7

Радови послуже последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 33. или члана 34.)

1. *Антрополошко – историјске претпоставке савременог свијета*, студија у научној публикацији „Човјек и технолошка цивилизација“, Филозофско друштво Републике Српске, Видици, Бања Лука, 2007, стр. 15 – 52. бод. 6

У овом раду Радивоје Керовић се посвећује философској анализи природе и карактера савремене научно – технолошке културе и цивилизације, односно савременог свијета, настојећи да проникне у скривене одлике тога свијета и доведе их у контекст искуства и знања о самом човјеку и његовој природи. На основу властитог истраживачког рада и релевантне литературе он у својој студији убједљиво разоткрива праву природу модерне научно – техничке цивилизације као савременог људског свијета живота, којим та цивилизација и свијет живота одређују саму природу човјека као бића у свијету и начин његове егзистенције у свијету. Од посебне је важности то што он своју научну процјену природе, карактера и домета научно – техничког свијета гради на основама философско – научног знања о природи и карактеру човјека као таквог, о његовим могућностима, стремљењима, достојанству, позвању и смислу људског живота. Разоткривајући повијесни карактер човјековог културно – цивилизацијског и индивидуалног пребивања у свијету, аутор ће зналачки указати и на антрополошко – историјске претпоставке, то јест услове савремене-

ног свијета, који, такав какав јесте, не обезбјеђује пуну мјеру људскости и могућности развоја човјека као умног и слободног хуманог бића са посебним достојанством и призивањем. Стога ће Керовић на философски веома успјешан начин у овој студији показати како научно – технички модел збиље сиромашни људски живот, доприноси слабљењу религиозности и духовности, а тиме и моралности у свијету. Из духа саме филозофије и мислеће свијести ова Керовићева студија ће расвијетлити и непрекорачиве границе и једностраности како научно – техничке рационалности и методологије, тако и научно – техничког свијета као таквог.

2. *Питање будућности и етички проблем*, студија у научној публикацији, „Човјек и технолошка цивилизација“, Филозофско друштво Републике Српске, Видици, Бања Лука, 2007, стр. 223 – 266. бод. 6

У овој студији аутор Р. Керовић на савремен и веома проницљив начин отвара питање будућности човјека и човјечанства, с обзиром на стање морала у савременом свијету и одсуство моралних норми и обзира у међународним, међунационалним и међудржавним односима. Градећи своје разумијевање и тумачење проблема на претпоставкама философских знања о човјеку и његовом свијету, те увида у стање проблема савремених етичких теорија, он ће довести у везу и актуелизовати питање слободе и одговорности у савременом свијету. При томе ће разложно поставити и тезу да је проблем одговорности, односно неодговорности, један од кључних проблема савременог свијета, како у интерсубјективним тако и у међународним и међудржавним односима. Полазећи од здравог и исправног убјеђења да морално понашање није нешто накалемљено већ суштинско за ваљано функционисање уређеног људског свијета и да повећана слобода и могућност дјеловања изискује томе сходну одговорност за стварне и могуће практичне посљедице, аутор ће заједно са неким савременим философима проблем одговорности повезати са проблемом генетских технологија, системом вриједности у савременом свијету и тиме самом будућношћу човјека као бића у свијету. Указаће на то да су због промијењене „суштине људског дјеловања“ у односу на ранија времена и због нарасталих научних и технолошких моћи човјека, па и оних на подручју генетских и сродних технологија, које могу изазвати катастрофалне посљедице по цијело човјечанство и саму природу на планети, неопходне и промјене у етици које би онда биле обавезујуће и за политичку праксу на међународном нивоу. Зато ће се посве сагласити са настојањем савременог филозофа Ханса Јонаса да заснује макроетику за планетарну цивилизацију, као етику одговорности за технолошку цивилизацију, која би афирмисала идеју одговорности како у међуљудским односима тако и у односу према цјелокупној природи.

3. *Савремени политички поредак и идеја правде*, зборник радова са научног скупа Филозофског друштва Републике Српске „Савремени политички поредак и идеја правде“, Филозофско друштво РС, Бања Лука, 2007, стр. 159 – 179. бод. 2

У овом оригиналном научном раду аутор Р. Керовић разматра статус идеје правде у савременом политичком поретку. При томе он указује на метафизичко – антрополошке темеље идеје правде и њен конститутивни значај за друштвену егзистенцију човјека. Истовремено он брани тезу о постулаторном

карактеру правде и њеној вези са идејом хуманости. Ово истраживање Радивоја Керовића, обављено на основама најрелевантније и најсавременије литературе на српском и њемачком језику, карактерише паралелно кретање на два међусобно повезана али различита плана, наиме на плану размишљања и филозофске теорије о проблему правде и на плану збиљског статуса и судбине правде и идеје правде у стварном друштвеном животу савременог свијета. Слиједећи такав начелни прилаз Керовић ће у раду преиспитати значење појма правде као таквога и његову повезаност са збиљским животом човјека и народа и стање правде у савременом политичком поретку. Третирајући правду као једну од кључних социјалних врлина, он ће указати на њену дубоку метафизичку и антрополошку позадину, па тиме и на њен конститутивни значај за друштвено постојање човјека и народа, држава и човјечанства. Посебно је драгоцјено то што ће разоткрити припадност правде како природном тако и божанском поретку ствари и њену тијесну везу са идејом хуманости човјека као умног и слободног бића.

4. *Филозофија и европска култура*, студија у научној публикацији „Појам Европе и процес европеизације“, Филозофско друштво РС, Видици, Бања Лука, 2007, стр. 77 – 143. бод. 6

Ова обимна студија Радивоја Керовића посвећена је промишљању и истраживању како појма и природе философије и европске културе, тако и њиховог међусобног односа и појединачних домета. Наиме, у студији аутор с правом стаје на становиште да европска рационалистичка култура као таква почива на философским основама и рационалистичком научно – техничком односу према цјелокупној стварности, природној и људској. Управо зато што се рационални и научно – технички, на битан начин инструментализујући, поствањујући и присвајајући однос према природној стварности непримјетно и нужно преноси и на однос према човјеку и људској стварности. Зато аутор у раду критички преиспитује природу и карактер европске, односно свјетске културе и цивилизације као модела организовања и обликовања људског живота и свијета који почива на философским основама и рационалистичком научно – техничком односу према цјелокупној стварности. Крајњи резултат тога критичког преиспитивања јесте теза да је европска култура као модел и свијет живота, упркос свему, веома једнострана и ограничена, те да, према томе, представља само један од модела културе, али никако ни најбољи ни једини. Зашто? Заправо зато што она онемогућује развијање људског достојанства и оплемењивање човјека као умног и слободног бића и његово узрастање у позитивним врлинама и бесмртности. У том смислу аутор ће испитати и домете западне философије и рационалности и развити тезу о филозофији као граничном искуству, које човјеку указује на боље и узвишеније перспективе живота и постојања од оних владајућих. Због те оригиналности у сагледавању предметних проблема истакнути српски филозоф Јован Аранђеловић ће у свом приказу ове Керовићеве студије назвати овај спис „програматским“.

5. *Филозофија између дијалога и монолога*, Трећи програм, бр. 133 – 134, Београд, 2007, стр. 255 – 272. бод. 6

Овај Керовићев рад, прво емитован на Трећем програму Радио Београда, а потом објављен у часопису, Трећи програм, настоји да покаже монолошки одно-

сно дијалогски карактер философије и филозофског мишљења. Аутор у раду заступа три основне тезе. Прва гласи да философија мора да се држи ума и логоцентричног мишљења, ако неће да сасвим изневјери себе. Друга теза гласи да су за философију неопходни и обавезујући постулати објективности, истине и етичности. А трећа теза тврди да пренаглашавање дијалогског и дијалектичког карактера философије води на странпутицу реторичког мишљења и такозване реторичке културе, која је постала врло популарна у савремено доба и која пријети да философију саму преведе у неку врсту игре и интелектуалне акробатике, лишене неопходних и обавезних постулата објективности, истинитости и етичности. Због тога ће Керовић у раду с правом указати на уникатност философије, на ограниченост домета дијалогског мишљења, залажући се истовремено за логоцентрично мишљење и постављајући тезу о демагошком карактеру реторичке културе. Јер та култура, што намјерно што ненамјерно, доприноси самопорицању и самопрезирању философије и стварног мишљења.

6. *Народ и писмо*, Багдала, Крушевац, бр. 477, 2008, стр. 22 – 34. бод. 1

Овај Керовићев рад представља излагање на философско – књижевној школи у Крушевцу 4. јула 2008. године и у њему он промишља питање природе писма и значаја писма за самобитност и идентитет народа и његовог језика. У том смислу он ће указати на дубоку повезаност духа, писма и језика са менталним склопом и свијешћу народа, те народу сходном начину размишљања и разумијевања ствари и збивања. На основама антрополошких истраживања уобличиће и тезу да српски народ треба да његује ћирилично писмо, као једну од важних одлика националног идентитета и самобитности. У прилог томе формулисаће и конкретне разлоге због којих треба његовати ћирилицу.

7. *Смисао и егзистенција*, (књига), Видици, Филозофско друштво Републике Српске, Бања Лука, 2008, стр. 343. бод. 10

Књига *Смисао и егзистенција* Радивоја Керовића представља оригиналну и у методолошком и истраживачком смислу зналачки израђену научну студију о човјеку, савременој култури и цивилизацији, философији и философском тумачењу скривених видова човјековог живљења у савременом научно – техничком свијету. Структурисана је тако да поред предговора и девет носећих поглавља књиге садржи и сажетак, предметни регистар, регистар имена, библиографију и биљешку о аутору. Аутор у књизи себи поставља задатак да проникне и скривена збивања на пољу људске историје и догађања, да спозна и расвијетли фенеомене у вези са различитим видовима и пољима човјековог битка и битисања у технолошком добу. Поред тога књига представља и ауторово самосвојно настојање као мислећег човјека и научника да испод површинских појава живота и његових испољавања у научно – технолошком универзуму, те свих неподопштина и злочина савременог човјека и народа, попут америчког, енглеског, њемачког, француског и иних, укаже на одавно заборављено здраво и хумано језгро људскости, које би пружило смисао, садржај и оправдање човјековом животу и опстанку у свијету. Полазећи при томе од искустава и увида које нам о човјековом битку и свијету посредују философија, теологија и научно мишљење, али и поетска мисао, Радивоје Керовић у књизи зналачки и на продубљен начин разјашњава скривене и манифестне форме утицаја научно – техничке рационалности и културе на човјеково индивиду-

ално и колективно битисање, размишљање, искуство и доживљај свијета и живота. Вођен идејом о повезаности теоријског и практичног плана људског живота и битисања, он завидним херменеутичким умијећем отчитава линије тога разноврсног и вишезначног утицаја на човјеково самоосјећање и доживљај пуноће и смисла живота. Установљујући угрожавање традиционалних форми испољавања људскости и деформисање и неутралисање саме супстанце човјека и човјештва у нашем времену, он настоји бранити класичне и непролазне идеје о човјековом личном битку, слободи, достојанству, умности и вишем позвању.

Позитивне научне, сазнајне и истраживачке резултате ове јединствене књиге сажео је сам аутор у неколико основних теза. Према тим тезама ствари стоје на следећи начин: 1. Сам битак човјека структурисан је тако да има динамички карактер; 2. Тај динамички карактер није одлика само људског битка, већ и савремене технолошке цивилизације и културе, којој је динамизам израз освједочавања живота, како ће то рећи и савремени њемачки филозоф Дитер Хенрих; 3. Прогресивни раст научних сазнања, индустрије и техничко – технолошке перфекције доприноси на пресудан начин преображавању и корјенитој измјени човјековог животног свијета, његове свијести, размишљања и живота; 4. На тај начин научно – техничка рационалност и модел културе изазивају дубоку кризу човјека и његовог свијета, његовог менталног хабитуса и природе; 5. Такав удар на ментални хабитус човјека и његов осјећајни и мисаони живот, са своје стране поспјешује развој једноумља, немисаоности и једнодимензионалног мишљења, а истовремено троши хуману супстанцу и изазива поплићавање осјећања; 6. Политичка збиља у савременом свијету је таква да продукује кризу вриједности и резултира сатирањем аутентичних ликова људства и форми живота, идентитета и интегритета појединаца и народа, као и осјећаја о човјековом достојанству, слободи и неповредивости основних људских права; 7. Порука коју свима нуди филозофска мисао као гранична мисао и искуство, јесте та да постоје облици искуства и мисаоности, те односа према свијету и властитом постојању, попут филозофског, умјетничког и религиозног, који чувају хуману супстанцу човјека и његове самосвојне могућности.

Тако нам и ова књига Радивоја Керовића на узоран начин посвједочује потребу за логосним карактером људске егзистенције, за прибјежиштем, утемељењем и смисленим животом у бездушном вртлогу динамике савремене научно – техничке цивилизације. Таква каква јесте, писана јасним, разумљивим и раскошним српским филозофским језиком, она представља јединствену студију у српској философији и свједочанство о нашем времену.

8. *Језик у огледалу одговорности*, Трећи програм, бр. 147, Београд, 2010, стр. 185 – 205. бод. 6

У овом оригиналном научном раду, прво излаганом на филозофско књижев-ној школи у Крушевцу, потом емитованом у три емисије на Трећем програму Радио Београда, а онда објављеном у часопису, Радивоје Керовић се бави феноменом језика кроз призму појма одговорности. При томе стаје на становиште да се у околностима савременог живота на вербалној и текстуалној равни дешава трошење и пражњење здраве значењске супстанце језика и ријечи, тзв. злоупотреба језика, тако да се актери у језичкој пракси и општењу односе неодговорно према језику. Зато ће он у раду с правом бранити тезу да према

језику и усменој и писаној ријечи треба успоставити примјерен и коректнији однос. Како нас језик и наша ријеч обавезују, аутор сматра да смо као личности и умна бића одговорни: 1. бићу или природи језика, 2. природи ствари у медијуму језика, 3. значењу ријечи и смислу ствари, 4. истини у домену јавне ријечи, 5. словесном говору и људском позвању, 6. моралу у функцији менталног здравља и смисленог живота. Постављајући и рјешавајући проблем на овакав начин, аутор нам на стваралачки и одговоран начин указује не само на природу језика и смисао језичког општења, писане и усмене ријечи, јавне ријечи, већ и на неопходност постојања и поштовања норматива који треба да важе за језик као такав и све врсте језичког општења међу људима. Ова веома успјешна расправа на ефектан начин показује како ти нормативи слиједе из саме природе и улоге језика у људском свијету те да они на суштински начин обавезују и људе као „кориснике“ услуга језика и актере језичког општења.

9. *Егзистенција у свјетлу самобитности*, зборник радова са научног скупа „Језик, ум и самобитност“ Филозофског друштва РС и Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, 2011, стр. 305 – 322. бод. 2

И овај оригинални рад Радивоја Керовића има програматски карактер. Изложен као уводни реферат на научном скупу „Језик, ум и самобитност“, одржаном 2010. године, а потом објављен у зборнику радова са скупа под истим насловом, он представља, колико знамо, први научно засновани рад о проблему самобитности у српској философији уопште, а по свему судећи и шире. Аутор ће у овом раду покушати да мисли значење и улогу проблема самобитности у људском битисању, с једне стране, а са друге да мисли саму људску егзистенцију у свјетлу самобитности као такве. При томе ће, омеђавајући значење појма самобитности 31 термином, довести тај појам у везу са појмовима језика, идентитета, личности, достојанства, људског позвања, логоса бића и сродним. Тако аутор у овом јединственом раду испитује и саму људску егзистенцију у свјетлу значења појма самобитности. То он чини у пет мисаоних корака. Првим кораком указује на метафизичке основе и облике испољавања самобитности, посредством идеја о логосима бића, супстанцијалним чиниоцима, духу и личности. Потом у другом кораку освјетљава везу језичко – умне енергије са самобитношћу, стајући на становиште да самобитност има формативни карактер, али и да ум, и посебно језик, напореда са универзалним видовима своје природе не ометају него јачају самобитност. Трећим кораком аутор повезује самобитност са идејама идентитета и људског достојанства, сматрајући да се на дубинској равни обоје коријене у самобитности као својој основи. Четврти корак развија мисао да се самобитност, дубље узев, појављује на више равни, метафизичкој, онтолошкој, антрополошкој, аксиолошкој, етичкој и егзистенцијалној. Петим истраживачким кораком се повезује идеја самобитности са идејама људског позвања и смисла људске егзистенције. Такав какав јесте, јасно и добро постављен, са прецизно омеђеним епистемолошким задацима и концентрисаним развојем мишљења и рјешења, овај Керовићев рад битно доприноси разумијевању феномена самобитности, поља његовог значења и утицаја, те оцртава линије потребних будућих истраживања овог феномена.

10. *Шљивићева идеја филозофије*, Крајина, бр. 37, Арт – Принт, Бања Лука, 2011, стр. 93 – 104. бод. 6

Керовићев чланак *Шљивићева идеја филозофије* има за основу обраћање аутора 12. децембра 2008. године на Филозофском факултету у Београду на научном скупу поводом 110 година Српског филозофског друштва. У чланку је указано на незадовољавајуће стање у истраживању српске филозофије и филозофске баштине и непримјерен однос према тој баштини. Залажући се за пажљивији и интегрални прилаз истраживању те баштине, који се неби ограничавао само на просторе данашње државе Србије, аутор ће у излагању подсетити на идеју филозофије Михаила Шљивића, једног мало познатог српског филозофа из Брчког, који ће неколико година крајем 19. вијека предавати филозофију на Великој школи у Београду. Скоро пронађени Шљивићеве списи, на првом мјесту његова Историја филозофије, омогућили су Керовићу да у овом раду покаже звидне домете Шљивићеве филозофије и да реконструише и маркира његову идеју филозофије. У том смислу ће показати да је појам филозофије који је развио Михаило Шљивић за свога кратког живота и здрав и савремен и филозофски легитиман.

11. *Тајна људског битка*, (књига), Видици, Филозофско друштво РС, Бања Лука, 2011, стр. 873. бод. 15

Књига *Тајна људског битка* на 873 стране текста представља оригиналну синтезу Керовићевих вишегодишњих истраживања проблема човјека у филозофији и сродним областима теологије и психијатрије дуж дуге минуле повијести размишљања о човјеку, посебно токова размишљања о човјеку у савременој филозофији и историји филозофије. У овој несвакидашњој књизи какву до данас нисмо имали у српској филозофији аутор је успио да на систематичан и методичан, а продубљен и научан начин захвати и разјасни како изворе и структуралне основе из којих проиходи размишљање о човјеку, разоткривајући онтолошке и битијне коријене и разлоге таквог размишљања и истраживања, тако и токове тих размишљања моделе тих размишљања и истраживања који употпуњују наше знање и нашу слику о човјеку и његовој природи, његовим могућностима и перспективама. Структурисана тако да поред предговора и увода, те сажетка на њемачком, регистра имена и биљешке о аутору књига садржи и три велике проблемске цјелине под насловима 1. „Путеви повијесних тумачења“ (с. 43 – 270), 2. „Савремена филозофска антропологија“ (с. 271 – 670) и 3. „Изгледи и сусретања“ (с. 671 – 863), од којих свака може бити књига за себе, књига пружа цјеловиту и истиносну слику о људском битку, природи и одређењу, одговарајући на тај начин кључном сазнајном и истраживачком интересу. При томе Керовић у свом истраживању слиједи водећу идеју о човјеку и његовом свијету којом данас располажемо на основу цјелокупног претходног мисаоног искуства и знања. С обзиром на велику сложеност проблема и повезаност проблема човјека са осталим сродним проблемима филозофије попут проблема свијета, природе, Бога, истине, слободе, душе, знања и сл. и зналачко и проницљиво излагање и праћење тих проблема које аутор демонстрира у књизи, ова књига не представља само синтезу филозофије човјека већ и својеврсну историју филозофије и онтологију свијета, битка и људског битка. Јер Керовић ће овдје недвосмислено показати да је у тајну и проблем човјека уписана и тајна свијета и природе, па да отуда проницањем у њу доспијевамо у само језгро и срж проблема у којем се све премјерава и одмјерава у свјетлу човјековог ума и егзистенције. Једно од важних и пози-

тивних настојања књиге јесте и напор да се испостави што објективнија и потпунија слика о људском битку и егзистенцији какви су они збиљски у својој структури, испољавањима и отвореним егзистенцијалним могућностима. На таквој основи раскривани су понори и дубине људског битка и битисања и указивано на збиљске битијне могућности човјека које је савремени човјек скоро посве изгубио из вида.

Када је ријеч, пак, о философској антропологији онда можемо рећи да је наш аутор пошао од самоодређења философске антропологије која разумијева и тумачи феномен човјека такорећи изнутра, респектујући свеколике одреднице човјека као универзалног бића. Отуда је казивање о тајни људског битка покушај да се оним што нам доминантно стоји на располагању о тајни говори на разумљив, односно логосни начин. Или на начин Логоса. Дакако, уз увијек присутну невољу да нам се сама тајна свагда, некада мање а некада више, измиче. А са друге стране, докле год постоји поменуто измицање философија, па и сам човјек имају шансу. Назовимо то како хоћемо, назовимо то можда и парадоксом, али не можемо се отети сазнању да нам је наш аутор подарио управо једну такву нови шансу.

Наш философ тајну људског битка, након сагледавања његовог значења и смисла у грчкој, библијско – хришћанској, ренесансној, те и модерној метафизичкој мисли, укључујући посебно успон питања о човјеку у њемачкој философији, открива из перспективе разних аспеката и становишта савремене филозофске антропологије и њених антрополошких визура. У ствари више од половине овог необичног и раскошног списа заузима средишњи, мисаоно надмоћни и по умној густини његов ударни моменат, а то је савремена филозофска антропологија, која у филозофском дискурсу Радивоја Керовића достиже свој највиши резултат. И раније је он у одличној студији *Човјек у средњим* из нешто другачије перспективе анализирао људски битак и мисао о њему код модерних мислилаца Хегела, Фојербаха, Маркса, Хердера, Ничеа, Дилтаја, Хусерла, Кјеркегора, Хајдегера, Јасперса, Сартра, Шелера, Плеснера, Гелена, Ландмана, Липса, Бинсвангера, Финка, Вајера, Зонемана, Болнова и других пружајући пребогату лепезу савремених размишљања о човјеку.

Један од посебних квалитета и доприноса ове јединствене и непоновљиве књиге јесте и то што је аутор укључио и расвијетлио и библијско – хришћанску антропологију и схватање човјека, које баца другачије и драгоцјено свијетло на саму људску природу, смисао људског живота и позвање. На тај начин он је интерпретацијом богословске антрополошке светоотачке мисли светих Атанасија Великог, Григорија Богослова, Григорија Ниског, Јована Дамаскина, Аурелија Августина, Томе Аквинског, Максима Исповједника, Григорија Паламе, те савремених богослова оца Јустина Поповића, Атанасија Јевтића, Георгија Флоровског, Владимира Лоског, Александра Шмемана, Јована Мајендорфа, Јована Зизиуласа, Никоса Мацукаса, Георгија Манзаридиса, Христа Јанараса, Димитрија Станилоја и других проширио наше искуствене и мисаоне видике и указао на шансе и могућности човјека за узвишенији и савршенији, духовни живот и бесмртност.

Не мање је драгоцјено и то што је Керовић у књизи зналачки захватио и руску философију Николаја Фјодорова, Владимира Соловјова, Николаја, Берђајева, Николаја О. Лоског, Сергеја Булгакова, Лава Шестова, Евгенија Трубецкоја, Василија Зењковског, Бориса Вишеславцева и других, показујући у којој мјери и на који начин управо ова философија баца драгоцјено и бљештаво свијетло на људску природу и позвање, које западна филозофска мисао и највиших

домета не дотиче.

Незаобилазни и особени квалитет и научни допринос ове енциклопедијске књиге јесте и то што је поглављем „Филозофија и ментално здравље“ не само разјаснила теорије о човјеку неких представника психијатријске мисли попут Јасперса, Лудвига Бинсвангера, Виктора Франкла, Светомира Бојанина, Медарда Боса и других, већ и то што је показала како философска мисао позитивно утиче на хуманистичке науке и праксу психијатрије, психопатологије и психотерапије, као наука које се баве човјеком и његовим душевним животом у теоријској и практичној, дијагностичкој и љечитељској намјери. Истовремено је тиме показао да искуства ових наука о човјековом личном и душевном животу могу бити плодносна и за философска истраживања и размишљања о човјеку и његовом свијету.

Све у свему књига *Тајна људског* битка Радивоја Керовића представља јединствено философско – антрополошко и историјско – философско дјело које достиже врхунске умне, научне и критичке вриједности и квалитете којима излази изван оквира српске философије у подручје европске философске мисли.

12. *Болоњски процес и статус науке на универзитету*, зборник радова са научног скупа „Квалитет наставног и научног рада и Болоњски процес“, Филозофски факултет, Бања Лука, 2012, стр. 59 – 92. бод. 2

Овај рад Радивоја Керовића јесте заправо уобличени сегмент научноистраживачког пројекта под насловом „Наука и транзиционо друштво“, изложен као један од уводних реферата на научном скупу Филозофског факултета на тему „Квалитет наставног и научног рада и Болоњски процес“ па објављен у истоименом зборнику. У овом раду аутор критички промишља и анализира циљеве и карактер болоњског процеса реформе универзитета, искуства у његовој реализацији у нашој и сисједним земљама, те статус науке на универзитету. При томе он разликује начелне и јавне од скривених циљева болоњског пројекта реформе, који је смишљен са подмуклом намјером да уруши стварни квалитет академског и научног рада на универзитету и високом образовању и подвргне га тржишним начелима и нездравом механизму корпорацијског капитализма. Поткрепљујући своје истраживање теоријским увидима, анкетним истраживањем на терену и документованим искуствима сусједних држава у овом процесу, аутор ће установити да реформски процес као такав урушава и квари квалитет и домете научноистраживачког рада, стандарде и хабитус хуманистичког образовања и уноси нездрави дух у дио академског сектора и научноистраживачког живота. Овакав какав јесте теоријски добро заснован, методолошки добро утемељен и поткрепљен емпиријским истраживањем, Керовићев рад баца здраво, јасно и објективно свјетло на процес болоњске реформе универзитета и високог образовања.

13. *Традиција као чинилац савремености*, уводни реферат са научног скупа Српског филозофског друштва „Традиција и савременост“ у Сремским Карловцима, Крајина, бр. 43 – 44, Арт – Принт, 2012, стр. 115 – 149. бод. 6

Ова расправа Радивоја Керовића представља уводни реферат на научном скупу Српског филозофског друштва у Сремским Карловцима под насловом „Традиција и савременост“, емитован је у три емисије од 25 – 27. октобра 2012. године на Трећем програму радио Београда, а потом објављен у часопису

Крајина. Аутор у овом оригиналном раду, на бази схватања традиције као претходећег, наслијеђеног искуства и разумијевања као чина са практичним посљедицама, поставља тезу да је традиција заправо чинилац савременог искуства и битисања и да нас она одређује у ономе што смо као људи и народ били, што јесмо и што требамо бити. Слиједећи херменеутичку перспективу на примјеру живота и историје српског народа аутор настоји показати како су различити модели разумијевања и тумачења традиције резултирали дезинтегративним практичним посљедицама. Он уз то на бази синтетичко – критичке анализе српске традиције као базе конструктивне реконструкције традиције отвара питање могућности обликовања „новог“ идентитета и свијета живота. Посебан допринос ове расправе представља то што она проширује и обогаћује херменеутички видокруг и модел разумијевања и тумачења како традиционалних и наслијеђених тако и савремених стваралачких подухвата и понашања на теоријском и практичном плану.

14. *Филозофија у психијатрији*, Архе, бр. 11, Филозофски факултет, Нови Сад, 2012 (у штампани) бод. 10

Ова расправа Радивоја Керовића представља посебно оригинално и плодно истраживање, какво, колико смо упућени, још није познато у српској филозофији, присуства и утицаја филозофије и филозофског мишљења на токове савремене психотерапијске и психијатријске мисли и праксе. Овдје аутор истраживање обавља посредством концентрисане анализе утицаја филозофије на развој првенствено егзистенцијално – феноменолошке психијатријске мисли и праксе. Његове анализе откривају у којој мјери је филозофија важан чинилац развоја теоријске мисли и практичних искустава и процедура на подручју психијатријске, психотерапијске и психопатолошке дјелатности. Тезе које аутор изводи из овог испитивања гласе: 1. Неоправдано је раздвајати теоријски и практични план искуства и знања, сазнања и егзистенције; 2. Легитимне су и неопходне теоријске (сазнајне) амбиције и настојања филозофије и у времену превласти научно – техничке рационалности и инструменталног појма ума; 3. Филозофија је жива да живља не може бити свугдје гдје се мисли довољно темељно и брижљиво о човјеку и његовом свијету, односно свугдје гдје се уопште икако мисли; 4. Филозофија нам посредује сем чисто теоријских, такође и практична и употребљива искуства и знања, како то признаје и психијатријска и психотерапијска наука и струка; 5. Њен опојмљујући и осмишљавајући рад потребан је на интегралном пољу људског искуства и знања, па и тамо гдје се суочавамо са елементарним проблемима човјековог душевног здравља и болести. Важан допринос ове Керовићеве расправе лежи и у томе што она на аргументован и научан начин доказује оправданост теоријских напора филозофије и њену практичну употребну вриједност, оповргавајући погрешно становиште да она у времену науке нема шта да тражи на истраживачком и битијном пољу људског живота.

Осим ових научних радова Радивоје Керовић је у овом изборном периоду био научни руководилац научноистраживачких пројеката Филозофског друштва РС које је финансирало Министарство науке и технологије РС „Проблем човјека у филозофији“ 2007. и „Наука и транзиционо друштво“ 2009. године, те научни сарадник у пројектима Зорана Арсовића „Животни значај филозофије“ 2008, Богомира Ђукића „Култура и савремени дух декаденције“ 2009, и

Мирослава Дринића „Одговорност науке у савременом добу“ 2008. године.

бод. 9

И у овом изборном периоду кандидат проф. др Радивоје Керовић се потврдио на подручју научне критике, полемике и приказа следећим прилозима: 1. научном полемиком са Јованом Аранђеловићем поводом питања о аутономији филозофије под насловом *Аутономија се подразумејева*, објављеној у час. Филозофски годишњак, бр. 6, 2009, 2. приказом књиге Александра Савановића „Етика невиности“ под насловом *Етика невиности – или неодговорности?*, 2008, 3. приказом књиге Зорана Арсовића „Феноменологија и Европа“, под насловом *Путем рефлексije до живота*, 2009, 4. књиге Часлава Д. Копривице „Биће и судбина“, под насловом *Мислилац на путу ка извору*, 2009, 5. књиге Ирине Деретић „Из Платонове филозофије“, под насловом *Контроверзни Платон и савремена тумачења*, 2010, 6. те приказом књиге Богомира Ђукића „Ликови и сјене кривих огледала“, насловљеним *Збиља пред судом разума*, 2011.

бод. 7

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

225

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 35.)

У току изборног периода за вишег асистента (1999 – 2002) кандидат је изводио наставу на основном студију Филозофског факултета на одсјеку филозофија и социологија на следећим предметима: Историја филозофије II (2. год.), Историја филозофије III (3. год.) и Гносеологија (2. год.)

Кандидат је истовремено као гостујући сарадник у звању вишег асистента обављао вјежбе и на предмету Филозофија са етиком на, тада Учитељском, факултету у Бијељини.

Квалитет научног и наставног рада мр Радивоја Керовића у звању вишег асистента на Филозофском факултету оцијењен је врло високо.

У току изборног периода за доцента (2002 – 2007) кандидат је изводио наставу на основном студију на групи за философију Филозофског факултета на предметима Историја филозофије IV (4 год.), Филозофска антропологија (4 год.), те из предмета Антропологија (4. год.) на групи за Журналистику.

У том изборном периоду изводио је наставу и на магистарском студију Савремена филозофија, на предметима Савремена филозофија и Филозофска антропологија.

Кандидат је истовремено као гостујући наставник изводио и наставу на предмету Филозофија са етиком, на Педагошком факултету у Бијељини.

бод. 2

У овом истом изборном периоду био је ментор за израду пар десетина дипломских радова из философије и члан комисија, те члан комисија за оцјену и одбрану магистарских радова Бранка Вигњевића „Хајдегер и питање о техници“, и докторске дисертације Мирослава Дринића „Однос филозофије и науке у модерном добу“.

бод. 5

Квалитет наставног и педагошког рада др Радивоја Керовића оцијењен је и у овом периоду врло високо.

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 35.)

У току изборног периода за ванредног професора (2007 – до данас) др Радивоје Керовић обављао је наставно – научну и образовну активност на групи за Филозофију Филозофског факултета на оба циклуса. На првом циклусу студија Филозофије изводио је и сада изводи наставу на предметима Историја филозофије 3, Историја филозофије 4, Историја филозофије 5 и Историја филозофије 6, те на предметима Филозофска антропологија 1 и Филозофска антропологија 2.

На другом циклусу студија Филозофије обављао је и обавља наставу на предметима Савремена филозофија 1, Савремена филозофија 2, Филозофска антропологија и Егзистенцијална антропологија.

И даље је у звању ванредног професора гостујући професор за предмет Филозофија са етиком на Педагошком факултету у Бијељини. бод. 2

Квалитет његовог наставног рада оцијењен је и у овом периоду врло високим оцјенама.

Поред тога кандидат др Радивоје Керовић је у овом изборном периоду био ментор за израду магистарског рада Вјекослава Колајића на тему „Проблем зла у савременој филозофији“, члан комисија за оцјену и одбрану магистарских радова Душка Поповића и Милијане Сладојевић Малеш, те комисија за оцјену и одбрану докторских теза Љубана Бајића и Спахије Козлића. бод. 14

Тренутно је именовани ментор за израду магистарских радова из философије Жељка Шарића на тему „Сартрово схватање човјека“ и Драгана Радовића на тему „Личност у филозофији Николаја Берђајева“. бод. 8

УКУПАН БРОЈ БОДОВА

31

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 36.)

У току претходног изборног периода кандидат Доц. др Радивоје Керовић иницирао је оснивање Филозофског друштва Републике Српске, (2005) и био руководиоца тога друштва. бод. 2

У том својству је организовао и научни скуп националног значаја „Савремени политички поредак и идеја правде“ 2006. године у Бањој Луци. бод. 2

Као референт је учествовао на међународном научном скупу „Интеграција и традиција“ одржаном 2003. године у Београду у организацији Института за филозофију и друштвену теорију, те на већем броју научних скупова националног значаја у Београду, Крушевцу, Бањој Луци, Зајечару, Бијељини, Сремским Карловцима. бод. 2

Покренуо је и издавачку библиотеку ВИДИЦИ Филозофског друштва РС и наставио са уређивањем научног часописа Филозофски годишњак. бод. 2

Његов уређивачки рад је богат и разноврстан. тако је уредио научне књиге Светомира Бојанина *Морал и ментално здравље* (2005) и Сретена Петровића *Деконструкција естетике* (2006) издавача Ју Књижевна задруга из Бања Луке, тематски зборник научних радова „Мишљење и изазови времена“ (2002) истог издавача, те три броја наци-

<p>оналног научног часописа Филозофски годишњак (2003, 2004, 2005, 2006) који излази једном годишње и који је и основао. Уредио је и научну књигу <i>Човјек и технолошка цивилизација</i> (2006) издавача Филозофско друштво РС у оквиру филозофске библиотеке Видици.</p> <p>У овом изборном периоду Керовић је превео и научне чланке Карла Вајцзекера <i>Куда нас води наука</i> и Ото Ф. Болнова <i>Појам расположења</i>, објављене у другом (2004) и четвртном броју (2006) године Филозофског годишњака.</p>	<p>бод. 24</p> <p>бод. 4</p>
<p>Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора) (Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 36.)</p>	
<p>У току последњег изборног периода кандидат проф. др Радивоје Керовић учествовао је на већем броју научних скупова националног значаја као референт и уводничар.</p> <p>У својству председника Филозофског друштва Републике Српске организовао је у сарадњи са Универзитетом у Бањој Луци национални научни скуп «Језик, ум и самобитност» 2010. године.</p> <p>У овом изборном периоду уредио је и издао зборник научних радова са скупа «Језик, ум и самобитност» 2011, 5, 6, 7. и 8. број часописа Филозофски годишњак, те научне књиге Зорана Арсовића <i>Феноменологија и Европа</i>, 2008, Светомира Бојанина <i>Под дрветом сазнања добра и зла</i>, 2008, Богомира Ђукића, <i>Савремене стратегије обесмишљавања</i>, 2009, Мирослава Дринића, <i>Наука и метафизика</i>, 2010, Грејма Гарарда, <i>Противпросвјетитељства</i>, 2011, у оквиру едиције Видици Филозофског друштва РС, те књигу Макса Шелера <i>Бит и облици симпатије</i> (која је у штампи) у сарадњи Филозофског друштва и Филозофског факултета у Бањој Луци.</p> <p>У овом изборном периоду Керовић је још превео научне чланке Роберта Шпемана <i>Јесу ли сви људи личности?</i>, и Карла Фридриха фон Вајцзекера <i>Наука и модерни свијет</i>, објављене у бројевима часописа Филозофски годишњак од 2011. и 2012. године., те научну књигу Макса Шелера <i>Бит и облици симпатије</i> (273. с.) која се штампа у саиздаваштву Филозофског друштва РС и Филозофског факултета у Бањој Луци.</p>	<p>бод. 2</p> <p>бод. 2</p> <p>бод. 30</p> <p>бод. 6</p>
УКУПАН БРОЈ БОДОВА	76

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата)

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

<p>(Образложење приједлога комисије, са приједлогом једног кандидата за избор и назнаком за које звање се предлаже.)</p> <p>Сенат Универзитета у Бањој Луци расписао је конкурс за избор наставника за ужу</p>
--

научну област Филозофска антропологија, на Филозофском факултету у Бањој Луци, објављен 13. фебруара 2013. године (сриједа) у дневном листу „Глас Српске“. На конкурс пријавио се један кандидат др Радивоје Керовић, ванредни професор на Филозофском факултету у Бањој Луци, на студијском програму: Филозофија.

На основу увида у приложени релевантну документацију коју је поднио кандидат др Радивоје Керовић на увид члановима Комисије за ужу научну област Филозофска антропологија, и на основу свега што је изложено у овом Извјештају, именована Комисија доноси позитиван Извјештај Научно – наставном вијећу Филозофског факултета у Бањој Луци и Сенату Универзитета у Бањој Луци, да др Радивоје Керовић, ванредни професор, испуњава све услове за избор наставника - редовног професора, за ужу научну област Филозофска антропологија, на Студијском програму Филозофија, на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци, прописаних одредбама члана 76 – 83. Закона о високом образовању Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, 73/10), Статутом Универзитета у Бањој Луци и овим Правилником о поступку избора академског особља Универзитета у Бањој Луци. Имајући све ово у виду, Комисија констатује:

1. да је др Радивоје Керовић једини пријављени кандидат, а који испуњава све законом прописане услове, тј. докторат филозофских наука везан за дато подручје и радове из датог подручја, те избор ванредног професора за област Филозофска антропологија;
2. да има 14 научних радова (укључујући и двије књиге) – објављених последије последњег избора везаних за предметну област – са укупним бројем бодова**225**;
3. да има високо оцијењен образовни, односно наставни и педагошки рад у досадашњем раду на Универзитету, који подразумијева менторство и чланство у комисијама за израду и одбрану магистарских радова и докторских теза – са укупним бројем бодова **31**;
4. да има јако плодан стручни рад, и прије и последије последњег избора за ванредног професора, у области оснивачко – организационе, уређивачко – издавачке и преводилачке дјелатности – са укупним бројем бодова од**76**
5. те да већ има избор за ванредног професора на предметно подручје Филозофска антропологија.

На основу анализе података о научној, образовној и стручној дјелатности пријављеног кандидата проф. др Радивоја Керовића, Комисија закључује да др Радивоје Керовић испуњава све услове предвиђене законом о високом образовању Републике Српске и Статутом Универзитета у Бањој Луци, за избор у звање **редовног професора за ужу научну област Филозофска антропологија**, на коју је конкурс и расписан.

Стога са особитим задовољством предлагемо Научно – наставном вијећу Филозофског факултета у Бањој Луци и Сенату Универзитета у Бањој Луци да Др Радивоје Керовић буде изабран у звање редовног професора за ужу научну област Филозофска антропологија, на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци.

Потпис чланова Комисије

1. Б. Шијаковић предсједник

Проф. др Богдљуб Шијаковић, редовни професор, ужа научна област Филозофска антропологија и Историја филозофије, Теолошки факултет Универзитета у Београду

2. Богомир Ђукић члан

Проф. др Богомир Ђукић, редовни професор, ужа научна област Естетика, Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци

3. М. Живановић члан

Проф. др Миодраг Живановић, редовни професор, ужа научна област Онтологија и Историја филозофије, Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци